

[Kristen Østergaard.]

digheder må være direkte fordele forbundet med at vælge den civile arbejdspligt, for så kan vi vist godt gå ud fra at tilgangen vil forøges, og det er aldeles ikke ønskeligt.

Dertil kommer, at vel er samvittigheden almindeligvis en god vejleder; men vi kender alle eksempler på, at samvittigheden kan være meget elastisk, og den kan vel let blive det, hvis der ellers vinker fordele forude; i den retning må vi ikke lægge op til fristelser.

Lovforslagets enkeltheder egner sig som sagt bedst til en kritisk udvalgsbehandling, og dertil giver venstre fuldt ud tilsagn.

Spørgsmålet om paterniteten til lovforslaget er vi blevet oplyst om. Men jeg kan godt sige, at blandt de ting, som skal drøftes i udvalget, vil jeg naturligvis gerne se lidt på det administrative organ. Det kunne let gå sådan, at det kunne blive noget omkostningskrævende lige så vel som mange af de ting, vi har i den gældende ordning; men det hører til det, vi kan se på.

Juul Madsen: Det er efter min opfattelse glædeligt, at man i forbindelse med et lovforslag som det fremsatte kan slå fast, at det kun har interesse for eller adresse til nogle ganske få unge værnepligtige pr. årgang. Det er heldigvis sådan, at det normale er, at de unge uden at klynke aftjener deres værnepligt. Vi forstår naturligvis alle, at den militære tjenestetid for mange betyder et afbræk i deres uddannelse og civile liv, men det er nu engang ens for alle; alle sunde og raske unge mænd har denne pligt, og de fleste forstår udmærket, at i et samfund, hvor man har et maksimum af frihed og et maksimum af andre goder, gælder det som i andre af livets forhold, at vil man kræve sin ret, må man gøre sin pligt.

Der er imidlertid en lille gruppe, væsentligt tilhørende visse religiøse sekter, der mener, at det er ganske uforeneligt med hele deres livsindstilling at aftjene den militære værnepligt. Denne gruppes synspunkter må naturligvis imødekommes på den måde, som det er sket hidtil, at der gives dem mulighed for så at aftjene deres værnepligt på anden måde. Men der kunne jo også findes motiver, der ikke var så rene, og derfor er jeg helt enig med ministeren i, at bestemmelserne og vilkårene for aftjenelsen af den

civile værnepligt må være sådan, at de ikke på nogen måde frister til misbrug, og at de unge, der tager den militære tjenestetid — hvad der jo heldigvis i det store hele er tilfældet — ikke føler, at de andre slipper for billigt.

Det fremsatte lovforslag opremser en hel del områder, på hvilke man kunne tænke sig at anvende de unge, der søger at unddrage sig den militære tjeneste. Jeg skal ikke gentage disse områder — de er allerede nævnt — men blot understrege, at for så vidt angår et område som humanitært arbejde — tidligere er der jo også nævnt u-landsarbejde eller lignende — ville jeg under alle omstændigheder være afvisende og betænkelig. De unge, der skal sendes ud til arbejde af den karakter, skal ikke være unge, der herhjemme har forsøgt at unddrage sig den pligt, som påhviler alle andre.

Vi vil i det konservative folkeparti imidlertid gerne drøfte, om det er muligt inden for de rammer, der må være for et sådant organ, at give de unge, der ikke ønsker at aftjene deres værnepligt, visse former for civilt arbejde, som måske i højere grad end hidtil kan nyttiggøre denne særlige tjenestetid. Jeg tror dog ikke, at militærnægterlejerne kan afvikles — ikke sådan da. De folk, der ikke kan falde til under det tilsyn, der må være i den tjeneste af en særlig karakter, uanset hvad de beskæftiges med, må kunne undergives den disciplin, der er og skal være i militærnægterlejerne.

Vi har også bemærket, at et udvalg arbejder med disse ting, og derfor er situationen jo slet ikke afklaret og muligheden for at give en endelig bedømmelse af det fremsatte lovforslag for så vidt ikke til stede. Det konservative folkeparti har, så vidt jeg kan vurdere det, ikke megen sympati for hovedsynspunkterne i lovforslaget og vil næppe kunne følge det, således som det er udformet, men vil da gerne i et udvalg være med til at se på forholdene.

Skræppenborg-Nielsen: Den 15. marts 1961 fremsatte medlemmer af socialistisk folkepartis folketingsgruppe i folketinget, men naturligvis på partiets vegne, et forslag til lov om ændringer i lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde. Vi genfremsatte lovforslaget den 12. oktober 1961 og den 8. november 1962, men desværre for